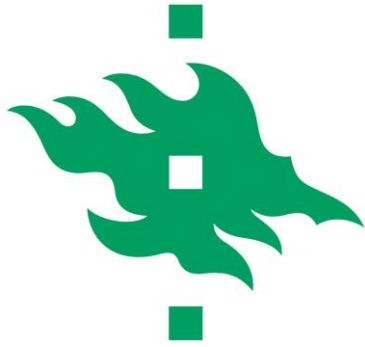

LAUSUNTO
HY/10393/00.13.00/2023

31.8.2023

Maa- ja metsätalousministeriölle
Viite: VN/22625/2023-MMM

HELSINGIN YLIOPISTON ELÄINLÄÄKETIETEELLISEN TIEDEKUNNAN LAUSUNTO LUONNOKSESTA ESITYKSEKSI MAA- JA METSÄTALOUSHALLITUKSEN ASETUKSEKSI ELÄINLÄÄKKEDEN KÄYTÖSTÄ JA LUOVUTUKSESTA

Helsingin yliopiston eläinlääketieteellinen tiedekunta kiittää lausuntopyynnöstä ja lausuu kuultuaan asiantuntijoitaan Katja Mustonen, Eeva Mustonen, Eija Kaukonen, Claudio Oliviero ja Mari Heinonen seuraavaa:

1 luku, 4 §:

Pykälässä käsitellään määritelmiä. Asetus hyötyisi siitä, että myös seuraavat termit määriteltäisiin yksityiskohtaisesti:

- lääkkeiden luovutus
- lääkkeiden luovutus varalle
- lääkkeiden antaminen (tarkoittaako lääkkeen antaminen esimerkiksi injektion antamista vai lääkkeen antamista omistajalle, ks. erityisesti 3 luku, 10 §).

3 luku, 7 §:

Asetustekstin perusteella jää hieman epäselväksi, mitä tarkoitetaan eläinlääkäriammatin harjoittamista koskevilla edellytyksillä. Perustelumuiotiossa on selitetty selkeästi, mitä tarkoitetaan, mutta pelkän asetustekstin perusteella se jää epäselväksi.

5 luku, 15 §:

Asetustekstin perusteella jää epäselväksi mitä tarkoitetaan apteekkien vähittäismyyntiin rinnastettavalla tavalla. Asia on selitetty selkeästi perustelumuiotiossa, mutta pelkän asetustekstin perusteella se jää epäselväksi.

Pykälän kuudennessa momentissa mainitaan tilanteita, joissa eläinlääkäri ei saa luovuttaa lääkkeitä ja millaisin poikkeuksin. Kohdassa 4 mainitaan, että prostaglandiineja sisältäviä lääkkeitä ei saa luovuttaa lukuun ottamatta eläinlääkäriin itse tutkiman nautaeläimen jatkohoitoon tarvittavan määrän. Ehdotamme, että kohta muutetaan ”lukuun ottamatta eläinlääkäriin itse tutkiman märehtijän jatkohoitoon tarvittavan määrän”. Tällöin olisi mahdollista luovuttaa prostaglandiineja myös yksittäisille pienille märehtijöille. Erityisesti vuohilla on tähän tarve.

5 luku, 16 §:

Pykälässä mainitaan, että eläviä viruskantoja sisältäviä eläinrokotteita ei saa luovuttaa eläimen omistajalle tai haltijalle. Sikaloissa käytetään suun kautta annettavia rokotteita, joissa on eläviä kolibakteerikantoja (esim. Coliprotec F4/F18) tai lawsoniakantoja (Enterisol ileitis vet). Tulevaisuudessa on mahdollista, että muitakin vastaavia rokotteita voi tulla. On tärkeää, että näitä rokotteita on mahdollista luovuttaa sikatiloille.

Pykälässä mainitaan myös, että eläinrokotteita saa luovuttaa vain perusimmunisointia seuraaviin yksittäisten eläinten uusintarokotuksiin. Lampailla ja vuohilla käytetään klostridioosirokotetta (Tribovax, <http://spc.nam.fi/indox/nam/html/nam/vetpil/6/25331096.pdf>), jossa rokotusohjelman aloitusvaiheessa eläimet rokotetaan kaksi kertaa kuukauden välein ja jatkossa kerran vuodessa. Perusimmunisointia seuraaviin tehosterokotuksiin tulisi voida luovuttaa rokotetta. Luovutuksen edellytykseksi voitaisiin määrittää samat ehdot kuin mikrobilääkkeiden kohdalla.

Eläinlääkäri saa antaa eläimelle mikrobilääkettä vasta sen jälkeen, kun eläinlääkäri on suorittanut eläimen tai eläinryhmän kliinisen tutkimuksen tai muun asianmukaisen terveydentilan arvioinnin. Mikäli eläinlääkäri ei ole itse suorittanut eläimen tai eläinryhmän kliinistä tutkimusta, hän saa antaa eläimelle tai eläinryhmälle mikrobilääkkeitä ainoastaan seuraavilla edellytyksillä: a) eläinlääkäri on tehnyt eläimen tai eläinryhmän muun asianmukaisen terveydentilan arvioinnin eläinlääketieteellisen näytön perusteella sekä kirjannut arvioinnin perustelut kliinisen tutkimuksen perusteluita vastaavalla tarkkuudella; b) eläinlääkäri tuntee hyvin kyseisen eläimen tai eläinryhmän pitopaikan; ja c) eläinlääkäri on varmistunut lääkityksen tarpeellisuudesta ja tarkoituksenmukaisuudesta ennen mikrobilääkkeen antamista.

7 luku, 22 §:

Lääkitsemissuunnitelmaan tulee lisätä ohjeet lääkityksessä käytettävistä välineistä ja välineiden huollosta.

7 luku, 23 §:

Terveys- ja eläinlääkärin tulisi tarkastaa myös lääkityksessä käytettävien välineiden kunto, puhdistus ja säilytys. Käytännössä lääkkeitä annetaan paljon automaattiruiskuilla, joita ei puhdisteta ja jotka eivät toimi oikein (ruisku antaa väärän annoksen).

7 luku, 27 §:

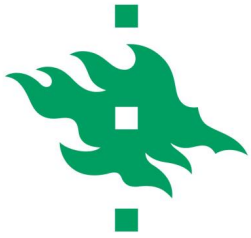
Pykälässä mainitaan, että puudutusaineiden luovutuksen edellytyksenä on eläinlääkäriin tekemä varmistus siitä, että porsaiden omistajalla tai haltijalla tai tämän nimeämällä henkilöllä on pätevyys puudutuksen suorittamiseen. Ei riitä, että omistajalla on pätevyys, vaan pätevyys pitää ehdottomasti olla henkilöllä, joka käyttää puudutteita. Olisi selkeämpää kirjoittaa pykälä siten, että henkilön, joka käyttää puudutteita tilalla, pitää olla suorittanut hyväksytysti puudutteiden käyttöön edellytettävä koulutus. Jos koulutuksesta ei mainita mitään, saattaa olla, että eläinlääkäri alkaa arvioimaan itse henkilöiden pätevyyttä. Siinä tapauksessa osa puudutteita käyttävistä henkilöistä ei tule käymään siihen tarvittavaa koulutusta.

7 luku, 28 §:

Pykälässä kerrotaan, millaisissa tilanteissa varalle luovutettuja lääkkeitä ei saa käyttää. Asetustekstiin tulisi lisätä, että lääkkeitä ei saa käyttää eikä eläinlääkäri saa luovuttaa lääkkeitä, mikäli lääkkeiden säilytys ei ole kunnossa tai mikäli lääkityksessä käytettävien välineiden säilytys, puhdistus ja huolto ei ole kunnossa.

8 luku, 29 §:

Pykälän toisen momentin kohdassa 7 mainitaan lääkkeen antoajankohta. Jos/Kun kyseessä on varalle luovutus, ei eläinlääkäri voi kirjata eläimen omistajalle tai haltijalle antamaansa kirjalliseen selvitykseen lääkkeen antoajankohtaa.

Dekaani

Olli Peltoniemi

Hallintopäällikkö

Marko Niemi

Lausunto on allekirjoitettu sähköisesti Helsingin yliopiston asian- ja dokumentinhallintajärjestelmässä.